

คำวินิจฉัยของ นายพัน จันทรปาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๓/๒๕๕๕

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสมาน ง่วนลำอังก์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

สรุปข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า

นายสมาน ง่วนลำอังก์ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) ในรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ตามคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ ที่ ๒๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕๒ นายสมาน ง่วนลำอังก์ เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จึงต้องยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ภายในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ และกรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบพบว่า นายสมาน ง่วนลำอังก์ ไม่ได้ยื่นบัญชี ฯ ของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) จึงได้มีหนังสือแจ้งให้นายสมาน ง่วนลำอังก์ ชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๓ ครั้ง คือ (๑) หนังสือลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๗๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ (๒) หนังสือลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๓๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ และ (๓) หนังสือลับที่ ปช. ๐๐๐๖/๕๗๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

นายสมาน ง่วนลำอังก์ มีบันทึกลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้แจงว่าเหตุที่ไม่ยื่นบัญชี ฯ เนื่องจากมีภารกิจมากและประสงค์จะยุติกิจกรรมทางการเมือง ต่อมาหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เหตุที่ไม่ยื่นบัญชี ฯ

ทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ภายในระยะเวลาที่กำหนดนั้น เนื่องจากมีเจตนาเพียงไม่ประสงค์จะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกต่อไปเท่านั้น โดยทราบจากการเสนอข่าวของสื่อมวลชนเกี่ยวกับเรื่องและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ และจากการวินิจฉัยชี้ขาดของศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ว่าการไม่ยื่นบัญชี ฯ จะมีผลเพียงถูกตัดสิทธิห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เท่านั้น แต่ไม่ทราบมาก่อนว่ามีบทกำหนดโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ตามมาตรา ๑๑๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว ไม่ค่อยได้เข้าไปทำงานในกระทรวงพาณิชย์บ่อยนัก จึงไม่ทราบว่า มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๑๕ ดังกล่าว เพิ่งมาทราบเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ หลังจากได้ดูพระราชบัญญัตินี้แล้ว ซึ่งในกรณีนี้ไม่เคยปรากฏข่าวจากสื่อมวลชน หากทราบว่า มีบทกำหนดโทษดังกล่าวคงจะต้องมายื่นบัญชี ฯ ให้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนดแน่นอน เพราะไม่เพียงประสงค์จะรับโทษ จึงขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความเป็นธรรมด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ เห็นว่า คำชี้แจงต่าง ๆ ของนายสมาน งามนาคาศัย ที่แสดงถึงเหตุผลที่มีได้ยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เพียงพอที่จะฟังได้อย่างชัดเจนว่า นายสมาน งามนาคาศัย จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ที่ประชุมจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๗ เสียงว่า นายสมาน งามนาคาศัย จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนด ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต่อไป

ศาลรัฐธรรมนูญในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีมติให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ และให้รับไว้พิจารณาวินิจฉัยต่อไปด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ผู้ร้อง) ทราบรวมทั้งส่งสำเนาคำร้องให้ นายสมาน งามนาคาศัย (ผู้ถูกร้อง) ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๔ พร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายสุภชัย ปานิชภักดิ์) ให้เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยผู้ถูกร้องไม่ทราบว่า จะต้องยื่นบัญชี ฯ ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๕๒ (๑) เนื่องจากเห็นว่าผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ดี ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) ก็ดี ต่างก็ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของกระทรวงพาณิชย์ โดยในส่วนที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นกรรมการประกันภัย กรรมการค้าภายใน หรือองค์การ คลังสินค้า ต่างก็มีที่ปรึกษาหลายๆ ด้าน คอยให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี โดยที่ปรึกษาแต่ละด้านดังกล่าว ได้รับการแต่งตั้งจากนายไพฑูรย์ แก้วทอง และต่างก็มีได้ยื่นบัญชี ฯ เช่นเดียวกับผู้ถูกร้อง และสามารถ ยืนยันได้ ด้วยเหตุนี้ ในฐานะที่ผู้ถูกร้องได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษานายไพฑูรย์ แก้วทอง เป็นครั้งแรก ไม่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองมาก่อน ผู้ถูกร้องจึงมิได้ สอบถามบุคคลอื่น ๆ เกี่ยวกับการยื่นบัญชี ฯ ซึ่งมีได้ให้ความสนใจในเรื่องการยื่นบัญชี ฯ ด้วยเหตุว่า

๑. การรับเงินเดือนของผู้ถูกร้อง มีการหักบัญชีจากรัฐไม่ว่าจะมีการเสียหายหรือการดำเนินการต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งสิ้น

๒. ผู้ถูกร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษา ฯ ไม่เคยสอบถามบุคคลอื่น ว่าที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ ฯ และรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ได้รับเงินเดือนตอบแทนหรือไม่ เพราะคิดว่าเป็นมารยาททางสังคม และเห็นว่าการได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวถือเป็นเกียรติประวัติมากกว่าจะคำนึงถึงค่าตอบแทน

ด้วยเหตุดังกล่าว เมื่อผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ จึงมิได้ยื่นบัญชี ฯ ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน และหลังจากได้ปฏิบัติหน้าที่มาเป็นเวลา ๑๑ เดือนเศษ ผู้ถูกร้องได้รับแจ้งจากผู้ร้องตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ขอให้ผู้ถูกร้องชี้แจงเหตุผล เพื่อประกอบการพิจารณา แต่มิได้กำหนดให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ผู้ถูกร้องจึงได้สอบถามที่ปรึกษาคนอื่น ของนายไพฑูรย์ แก้วทอง ว่ามีการยื่นบัญชี ฯ หรือไม่ ได้รับคำตอบว่าไม่ได้ยื่น และทุกคนก็มิได้รับจดหมาย เช่นเดียวกับผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องเข้าใจว่าน่าจะเป็นการเลือกปฏิบัติ จึงมิได้ยื่นคำชี้แจงแสดงเหตุผลดังกล่าว จนกระทั่งได้รับหนังสือแจ้งจากผู้ร้องอีกสองฉบับ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ให้ผู้ถูกร้องไปชี้แจงอีก ผู้ถูกร้องไม่มีความประสงค์ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองอีก จึงไปชี้แจงต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ว่า มีภารกิจมากและประสงค์จะยุติกิจกรรมทางการเมืองจึงไม่ยื่นบัญชี ฯ แต่ผู้ถูกร้องมาทราบภายหลังว่าการที่ไม่ยื่นบัญชี ฯ จะต้องรับโทษทางอาญาตามมาตรา ๑๑๕ ของ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ จำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น เมื่อเป็นหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชี ฯ ตามกฎหมายผู้ถูกร้องจึงขอประทานกราบเรียนต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า ผู้ถูกร้องมิได้มีเจตนาจงใจที่จะ

ไม่ยื่นบัญชี ฯ และเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงขอแสดงเจตนาและพฤติการณ์เพื่อขอดำเนินการแก้ไขพฤติการณ์อันสามารถชี้ให้เห็นว่า ความไม่น่าเชื่อว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ นั้นมีอยู่จริง และเมื่อมูลเหตุจูงใจมิได้เกิดจากการปิดบังทรัพย์สิน มิใช่เหตุที่ผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น จากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกร้องจึงขอเสนอรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าการที่ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชี ฯ มิได้เป็นไปเพื่อการปกป้องความผิดของตนเอง หรือปกป้องทรัพย์สินที่ผู้ถูกร้องได้มาโดยมิชอบ เพียงแต่การไม่แจ้งบัญชี ฯ เกิดจากความบกพร่องทางความคิดที่ชี้นำจากบุคคลอื่น และเป็นการกระทำด้วยความสุจริต มิได้แสวงหาผลประโยชน์ใดๆ กรณีของผู้ถูกร้องซึ่งถูกร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญนี้ เป็นเพียงตัวอย่างของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองคนหนึ่งที่ไม่เข้าใจกฎหมายอย่างแท้จริง จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญให้ความเป็นธรรมและมีคำสั่งว่าผู้ถูกร้องไม่จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

อนึ่ง ผู้ถูกร้องได้ยื่นเอกสารประกอบคำชี้แจง เป็นเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องและคู่สมรส คือ

ก. ทรัพย์สิน

๑) เงินฝากธนาคาร

ของผู้ถูกร้อง รวม ๘ บัญชี

เป็นเงิน ๘,๔๑๕,๖๘๐.๕๔ บาท

(ก่อนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

ของคู่สมรส รวม ๒ บัญชี

เป็นเงิน ๑,๘๓๖,๔๕๑.๖๗ บาท

(ก่อนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

๒) เงินลงทุน

ของผู้ถูกร้อง (ก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

- ในตลาดหลักทรัพย์ ๗ รายการ

เป็นเงิน ๖๖๘,๖๑๐ บาท

- นอกตลาดหลักทรัพย์ ๒๐ รายการ

เป็นเงิน ๑๑๒,๓๘๗,๕๐๐ บาท

ของคู่สมรส (ก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

- ในตลาดหลักทรัพย์ ๑ รายการ

เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท

- นอกตลาดหลักทรัพย์ ๗ รายการ

เป็นเงิน ๗,๔๔๒,๕๐๐ บาท

๓) บ้านและที่อยู่อาศัย (ของผู้ถูกร้อง)

เป็นเงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(มีก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

๔) ที่ดิน

ของผู้ถูกร้อง ๕ รายการ เป็นเงิน ๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(มีก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

ของกลุ่มสมรส ๕ รายการ เป็นเงิน ๓๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(มีก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

๕) รถยนต์ ๑ คัน (ของกลุ่มสมรส)

ยี่ห้อเบนซ์ รุ่น ๑๕๐ E ทะเบียน ๒ ฮ - ๑๓๓๓ กรุงเทพมหานคร
(ได้มาก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

๖) กรรมกรรมประกันชีวิตของผู้ถูกร้อง (มีก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

บริษัท เอ.ไอ. เอ. เงินเอาประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๗) พันธบัตรออมทรัพย์ของกลุ่มสมรส ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘) ทรัพย์สินอื่นซึ่งผู้ถูกร้องมีชื่อร่วมกับบุคคล

หรือคณะบุคคล

- บัญชีเงินฝาก รวม ๗ บัญชี เป็นเงิน ๔,๐๑๕,๓๓๖.๐๕ บาท
(ก่อนกฎหมาย ๒๕๕๓)

- เครื่องประดับอื่น ๆ เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

จ. หนี้สิน

หนี้เบิกเงินเกินบัญชีของผู้ถูกร้อง เป็นเงิน ๓,๔๕๐,๘๔๐.๕๑ บาท
(ก่อนกฎหมาย ๒๕๕๓)

ประเด็นการพิจารณา

มีประเด็นพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งหรือไม่

การที่ผู้ถูกร้อง ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถึง ๓ ครั้ง แต่มิได้ยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ภายใน ๓๐ วัน และกรณีพ้นจากตำแหน่ง ภายใน ๓๐ วัน โดยอ้างเหตุที่ไม่ยื่นบัญชี ฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการกีดกัน มีความประสงค์จะยุติกิจกรรมทางการเมือง ไม่ค่อยเข้าทำงาน ในกระทรวงพาณิชย์บ่อยนัก เพื่อดูพระราชบัญญัติจึงทราบบทกำหนดโทษ และทราบว่า การไม่ยื่นบัญชี ฯ จะมีผลเพียงถูกตัดสิทธิห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีเท่านั้นแล้วก็มีได้ยื่นบัญชี ฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และได้อ้างเหตุผลการไม่ยื่นบัญชี ฯ ต่อศาลรัฐธรรมนูญแตกต่างจากคำชี้แจง

ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าไม่ทราบว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ เพราะดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นครั้งแรก ไม่เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองมาก่อน และเมื่อได้รับหนังสือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฉบับแรก ก็พินกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นบัญชี ฯ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันรับตำแหน่งแล้ว ตลอดจนเนื้อหาของหนังสือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเพียงขอให้ผู้ถูกร้องชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชี ฯ เท่านั้น มิได้กำหนดให้ยื่นบัญชี ฯ แต่อย่างใด ผู้ถูกร้องจึงขอโอกาสพิสูจน์เจตนาของตนโดยยื่นเอกสารแสดงทรัพย์สิน ฯ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อศาลรัฐธรรมนูญกรณีจะรับฟังได้หรือไม่ เพียงใด

ข้อพิจารณาและคำวินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้ยื่น โดยอ้างเหตุผลว่า ไม่ทราบว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ เพราะดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นครั้งแรก นอกจากนั้นยังมีข้ออ้างอีกหลายข้อ กล่าวคือ

นายสมาน ง่วนลำอังก์ กล่าวอ้างว่า การไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ เพราะมีภารกิจมาก แต่ได้ใช้สิทธิในการรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง เดือนละ ๔๘,๐๐๐ บาท การอ้างว่ามีภารกิจมาก จึงไม่อาจรับฟังได้ กล่าวอ้างว่าประสงค์จะยุติกิจกรรมทางการเมือง จึงไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ตามมาตรา ๒๕๑ ของรัฐธรรมนูญ จึงไม่อาจรับฟังได้ และข้ออ้างต่อมาว่า ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้ชี้แจงเหตุผลการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ แต่มิได้ขอให้ยื่นบัญชี ฯ ตนจึงไม่ยื่นบัญชี ฯ สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่มีหน้าที่เตือนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ยื่นบัญชี ฯ เพราะทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย การที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งผู้ถูกร้องนั้น เพื่อต้องการรับฟังเหตุผลที่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชี ฯ เพื่อประกอบการพิจารณาเท่านั้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า นายสมาน ง่วนลำอังก์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ